

Datum: 31.07.2016
Medij: Blic
Rubrika: Bez naslova
Autori: Mateja Beljan
Teme: Vojska Srbije

Naslov: I Afrikanci sad govore „dobar dan“

Napomena:
Površina: 900
Tiraž: 128530

Strana: 16,17

SVEDOČANSTVA

SA ČLANOVIMA MEDICINSKOG KONTINGENTA
KOJI SU SE VRATILI IZ MIROVNE MISIJE

I Afrikanci sad govore „dobar dan“

MATEJA BELJAN

BEOGRAD »Crvena zemlja, malo asfalta. Iskrivljeni krov aerodroma i tek poneki čovek. Prvo što su nam dali kada smo sleteli bili su šlem i pancir.

► TIM: Pukovnik Nikola Dejanović i dr Radmila Rajić Dimitrijević

Ovako je doktorka Radmila Rajić Dimitrijević ukratko opisala sletanje u Centralnoafričku Republiku, odakle se prošle nedelje vratila zajedno sa još 67 pripadnika medicinskog kontingenta Vojske Srbije. Oni su proveli šest meseči u mirovnoj misiji UN-a i bili zaduženi za lečenje oko 6.000 pripadnika vojne

za život vojnika, civila i policajaca angažovanih u misiji.

Vadiće obolele slezine povredenima i doslovno dizati iz mrtvih obolelo od malarije... I sami će se čuvati ujeda komaraca, manogo muva koje legu larve u čovekovoj koži, kiselih muva koje prže kožu ako ih ubijete, zmija otrovnica... Ali i onog najopasnijeg: gerilskog rata hrišćana i muslimana. Nikada se ne zna kada će metak uleteti i u njihovu bazu „Morava“, niti hoće li živi stići do srpske vojne bolnice udaljene 200 metara odatle. Bez oružane prateњe, koju sami organizuju, niko se ne usuduje da izade na ulicu.

Iako se u Bangiju niko, kako kaže pukovnik Nikola Dejanović koji je predvodio kontingenat, neće sečati njegovog imena ni čina, ljudi će znati ko su srpski vojnici i srpski lekari.

#

Upoznali smo Amerikanca koji je primio pravoslavlje i sad se zove Sava

misije svetske organizacije raspoređenih u glavnom gradu Bangiju. Zamenio ih je novi kontingenat naših vojnika, lekara i medicinskih sestara koji će narednih šest meseci voditi bitku

SAD ZNAJU KO SMO

- Civilne bolnice su u katastrofalnom stanju, a

Fotografije: P. Dejanović i privatna arhiva pukovnika Nikola Dejanović

Datum: 31.07.2016
Medij: Blic
Rubrika: Bez naslova
Autori: Mateja Beljan
Teme: Vojska Srbije

Naslov: I Afrikanci sad govore „dobar dan“

Napomena:
Površina: 900
Tiraž: 128530

Strana: 16,17

**POGLEĐ
IZ KAMPA
„MORAVA“ NA
CENTRALNU ULICU
GLAVNOG GRADA
BANGIJA**

MEĐU NAŠIMA I 25 ŽENA

Misija UN ima za cilj da sмиri tenzije u državi i osnaži domaće služe bezbednosti, institucije i da obezbedi sprovodenje izbora. Naša vojska uključena je od 2014. godine, a treći kontingen završio je svoje angažovanje 21. jula. Dve trećine kontingenta od 68 ljudi čini vojnoredicinski kadar, a u trećem kontingenetu bilo je čak 25 žena.

BAZA „MORAVA“

Vladaju podgrupe i klanovi, a ljudi se bore za goli život.

- Naša baza je smeštena pored Trećeg gradskog distrikta. On je pod uticajem muslimana i veliki broj boraca štiti distrikt od hrišćana i bandi. Mi smo ugroženi od svakog incidenta koji se tu dešava. Svaki metak može da padne u bazu „Morava“ - priča pukovnik Dejanović.

U bazi imaju teretanu, stoni tenis i košarkaški teren. U gradu posećuju sami proverene restorane i kafiće.

- To su trenuci kada možete malo da se opustite i zaboravite na težinu situacije. U misiji ima mnogo pripadnika koji su bili angažovani i kod nas. Nije redak slučaj da iz usta Jordanaca, Tunisića, Francuza i Kenijike čujemo „dobar dan“ kada ugledaju srpsku trobojku. Upoznali smo Amerikanca koji je primio pravoslavlje i zove se Sava. Družili smo se i sa Egipćanima i Indonežanima - kaže pukovnik Dejanović.

DRUG IZ RATA

Kako kažu vojnici, Afriku morate da poštu-

jete. U tom slučaju, nemate čega da se plašite.

- Videli smo golu, gladnu decu, izbegličke kampove... Prolazili smo kroz tako-zvanu pijacu ratnika. Sa obe strane gledate masu ljudi, meso obešeno iznad prašnjavog tla, crvi, gusnice... U saobraćaju ne važi nijedno pravilo. Među gomilom siromašnih, izdvaja se mali broj bogatih koji špartaju ulicama u svojim skupocenim džipovima. Najtužnije od svega je što prolazite pored ljudi koji umiru od gladi, a ne smete ništa da im date jer pravila misije tako nalažu - pričaju vojnici.

Šest meseci daleko od porodice, prijatelja, život pod stalnom strepnjom od napada pravi je izazov.

- Mislim da svi treba da produ to iskustvo, to niko ne može da prepriča. Treba ga doživeti. Tamo stičete prijatelje za ceo život. To vam je drug iz vojske, drug iz rata - priča doktorka.

Naši kuvari trude se da prilagode hranu. Pa ipak, nije to isto: kada dobijete u porciju krompir koji je veličine vekne ili sitan pasulj, sigurno ćete makar na trenutak požleti da se vratite kući. ■